

PARAULES DE VIDA

«Quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre... us farà testimonis meus» (Ac 1,8)

Les grans trobades internacionals de joves com és la XXIII Jornada Mundial de la Joventut, que aquest any se celebrarà a la ciutat de Sydney (Austràlia), són oportunitats per trencar la rutina quotidiana i obrir-se a noves experiències de vida cristiana. En aquesta ocasió, i degut a la llunyania d'aquest país, moltes diòcesis europees han convidat als seus joves a trobar-se a Lourdes, els mateixos dies i moments en que el Sant Pare serà a Sydney.

En aquesta Jornada Mundial el Sant Pare convida a tots els joves a fixar la seva atenció en l'acció de l'Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida, en l'Església, especialment en la seva missió evangelitzadora. Benet XVI recorda que l'Esperit Sant és el protagonista de la història de la salvació, i arriba concretament a nosaltres a través dels sagraments de la iniciació cristiana: Baptisme, Confirmació i Eucaristia. Al respecte, el Sant Pare subratlla el valor fonamental de la Confirmació en la vida dels cristians: «la Confirmació ens dona una força especial per testimoniar i glorificar Déu amb tota la nostra vida; ens fa íntimament conscients de la nostra pertinença a l'Església, Cos de Crist... I, quan l'Esperit Sant actua, produeix en l'ànima els seus fruits, que són "amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat" (Ga 5,22)».

Una realitat que creix a través de l'Eucaristia, que és com una Pentecosta continuada, puix cada vegada que celebrem la Santa Missa rebem l'Esperit Sant, que ens uneix més profundament a Crist i ens transforma en Ell.

La presència de l'Esperit en nosaltres ens convida a la missió, a fer-lo present a través de les nostres paraules i obres. Però ¿com donar testimoni de l'acció salvadora de Déu en el nostre món? Al respecte, el Sant Pare ens recorda que «solament Crist pot omplir les aspiracions més íntimes del cor de l'home; solament Ell té la capacitat d'humanitzar la humanitat i conduir-la a la seva divinització. Amb la força del seu Esperit Ell infon en nosaltres la caritat divina que ens capacita per estimar als demés i per a posar-nos al seu servei». Sense l'Esperit Sant, sense l'Esperit de Jesús, no podríem ser cristians. És l'Esperit qui avui ens convida de nou a posar-nos en camí, a ser els seus testimonis. En aquest sentit, el Sant Pare recorda que són especialment els joves els portadors de la bona nova als seus coetanis. «Vosaltres coneixeu l'idealisme, el llenguatge i també les ferides, les expectatives i els desitjos dels vostres companys... Que cadascú de vosaltres tingui la valentia de fer la promesa a l'Esperit Sant de portar un jove a Jesucrist, donant raó de la vostra esperança». A Lourdes viurem aquestes realitats. Serà la trobada de Sydney a prop nostre, baix la intercessió de la Mare de Déu.

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Els ortodoxos romanesos de Lleida celebren a la parròquia del Carme la festa del naixement de sant Joan Baptista

La parròquia ortodoxa romanesa de Lleida, celebrà el dimarts 24 de juny, amb la solemnitat dels ritus que la caracteritza, la seva festa patronal amb la celebració litúrgica del naixement de sant Joan Baptista. Presidí l'ofici Mons. Timotei, recentment nomenat bisbe ortodox de l'església ortodoxa romanesa d'Espanya i Portugal, acompanyat pel sacerdot romanès de Lleida Daniel Simón i altres celebrants, assistint un gran nombre de fidels d'aquesta confessió residents a Lleida i comarques.

Constitució de l'Agrupació de Confraries i Germandats de la Setmana Santa de Lleida

La Casa d'Espiritualitat de l'Acadèmia Mariana, va acollir el 31 de maig la constitució de l'Agrupació de Confraries i Germandats de la Setmana Santa de Lleida, que dependrà del Secretariat Diocesà de Congregacions, Confraries i Germandats. Hi foren presents representants de 8 confraries, de les 15 amb que compta la Setmana Santa de Lleida: La Pia Unió dels Portants de Sant Llorenç (parròquia de Sant Llorenç), Confraria de la Sagrada Família i Sant Cristòfol «La Somereta» (parròquia de Sant Salvador de Pardinyes), Terciariis Franciscans (franciscans), Confraria de Ntra. Sra. de la Mercè (Mercedaris), Confraria de Natzarens del Sant Crucifici de la Casa d'Andalusia (parròquia de Sant Martí), Confraria de la Pietat de l'AVV Jaume I (parròquia de Sant Martí) i les germandats de l'Oració a l'Hort (Pagesos) i Centre Extremany.

En la reunió, presidida pel responsable del secretariat de Confraries i president de la Pia Unió dels Portants de Sant Llorenç Manuel Rodríguez, es redactà l'acta de constitució que fou signada pels representants de cada confraria. Tanmateix es va prendre el compromís

de redactar uns estatuts propis d'acord amb el Dret Canònic, per obtenir el reconeixement oficial per part de l'Església i també el reconeixement civil.

L'Agrupació neix amb la voluntat de coordinar totes les confraries i germandats de la Setmana Santa de Lleida, mantenint alhora la independència pròpia de cada una d'elles i donar suport a les seves iniciatives i endegar de noves. L'objectiu principal és aglutinar esforços per donar un major realç a les processons de Setmana Santa, com també a les celebracions i activitats quaresmals que puguin celebrar-se; vetllant per la seva dignitat, autenticitat, sentit religiós i de manifestació pública de fe que li són propis. L'Agrupació vetllarà alhora pels tres pilars fonamentals que han de regir la vida d'aquestes confraries: la dimensió celebrativa de la fe, la formació religiosa dels seus membres i la dimensió caritativa. La reunió va cloure amb l'acord de fer una nova trobada per al 6 de setembre, per a l'aprovació definitivament dels estatuts i començar a treballar com a tal Agrupació de Confraries i Germandats de la Setmana Santa de Lleida.

Alguaire peregrina al sepulcre de sant Faust a Bujanda

Diumenge 13 de juliol, Alguaire peregrina al poble de Bujanda (Àlaba), on es venera el cos incorrupte del seu patró sant Faust. És tradició que el sant va néixer al començament del s. VII a Alguaire. A la seva mort el seu cos fou miraculosament traslladat per una cavalleria fins a Bujanda i col·locat en un sepulcre de l'església. Tots els anys des de 1933, el poble d'Alguaire hi peregrina per venerar les despulles del seu patró.

Concurs i exposició dels Fanalets de Sant Jaume

Dijous 17 de juliol, de 6 a 8 de la tarda, a la capella de Sant Jaume del Peu del Romeu (Carrer Major), presentació dels Fanalets concursants al XVII Concurs del Fanalets de Sant Jaume, convocat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes. Exposició de Fanalets, en la mateixa capella del 17 al 24 de juliol, tots els dies de 11.30 a 1 del matí i de 5 a 8 de la tarda.

DIUMENGE XV DURANT L'ANY

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,10-11)

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat».

► Salm responsorial (64)

R. *La llavor caigué en bona terra i donà fruit.*

Vetlleu per la terra i la regueu, / l'enriqueu a mans plenes. / El rierol de Déu desborda d'aigua / preparant els sembrats. R.

Fecundeu la terra / amarant els seus solcs, / aplanant els terrossos / ablanint-la amb els xàfecs, / i beneïu el que hi germina. R.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que cau del cel, / la fertilitat regalima de la vostra carrossa. / Aclama joïós l'herbei de l'estepa, / s'engalanen els turons. R.

Les prades es vesteixen de ramats, / les valls, cobertes de blat, / aclamen joïoses i canten. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,18-23)

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda, no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

► Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,1-23)

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assegué vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assegué. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti».

► Lectura del libro de Isaías (Is 55,10-11)

Así dice el Señor: «Como bajan la lluvia y la nieve del cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra, que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que hará mi voluntad y cumplirá mi encargo.»

► Salmo responsorial (64)

R. *La semilla cayó en tierra buena y dio fruto.*

Tú cuidas de la tierra, la riegas / y la enriqueces sin medida; / la acequia de Dios va llena de agua, / preparas los trigales. R.

Riegas los surcos, igualas los terrones, / tu llovizna los deja mullidos, / bendices sus brotes. R.

Coronas el año con tus bienes, / tus carriles rezuman abundancia; / rezuman los pastos del páramo, / y las colinas se orlan de alegría. R.

Las praderas se cubren de rebaños, / y los valles se visten de mieses, / que aclaman y cantan. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,18-23)

Hermanos: Sostengo que los sufrimientos de ahora no pesan lo que la gloria que un día se nos descubrirá. Porque la creación, expectante, está aguardando la plena manifestación de los hijos de Dios; ella fue sometida a la frustración, no por su voluntad, sino por uno que la sometió; pero fue con la esperanza de que la creación misma se vería liberada de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la libertad gloriosa de los hijos de Dios.

Porque sabemos que hasta hoy la creación entera está gimiendo toda ella con dolores de parto. Y no sólo eso; también nosotros, que poseemos las primicias del Espíritu, gemimos en nuestro interior, aguardando la hora de ser hijos de Dios, la redención de nuestro cuerpo.

► Evangelio según san Mateo (Mt 13,1-23)

Aquel día, salió Jesús de casa y se sentó junto al lago. Y acudió a él tanta gente que tuvo que subirse a una barca; se sentó, y la gente se quedó de pie en la orilla. Les habló mucho rato en parábolas: «Salió el sembrador a sembrar. Al sembrar, un poco cayó al borde del camino; vinieron los pájaros y se lo comieron. Otro poco cayó en terreno pedregoso, donde apenas tenía tierra, y, como la tierra no era profunda, brotó enseguida; pero, en cuanto salió el sol, se abrasó y por falta de raíz se secó. Otro poco cayó entre zarzas, que crecieron y lo ahogaron. El resto cayó en tierra buena y dio grano: unos, ciento; otros, sesenta; otros, treinta. El que tenga oídos que oiga.»

Paràbola del sembrador. Abel Grimmer (d. 1570-c. 1619).
Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Esdevenir terra bona

La vida, la fecunditat són idees que es repeteixen en les lectures d'aquest diumenge. Al mig de l'evangeli, tanmateix, hi ha unes paraules de Jesús que sonen dures a les nostres orelles: la raó per la qual parla en paràboles a les multituds que se li acosten.

És per complir una profecia d'Isaïes: «Per més que escolteu, no entendreu res, per més que mireu, no veureu res»... No deu estar descrivint Jesús la nostra realitat? Certament, Déu és massa gran per a nosaltres, ens resulta inabastable. Podem entendre'n part, però no tot. Déu es vela i es revela.

I és que el misteri de Déu ens ha de ser revelat. Així ho diu Jesús als

deixebles: «A vosaltres us és donat de conèixer els misteris del Regne». La nostra traducció n'explicita el subjecte amagat en l'original grec: Déu us en fa el do. Als deixebles els és donat. I tanmateix Jesús els ha d'explicar la paràbola. Els deixebles poden escoltar les paraules de Jesús, poden veure les seves accions, però Jesús els n'ha de donar la clau per entendre que el que ell diu i fa és presència del Regne enmig d'ells. Llavors, quan han entès, quan els ha estat donat de comprendre, esdevenen terra bona que fecundada per la paraula fructifica cent, seixanta o trenta, cadascú en la seva mesura.

Jesús declara feliços els deixebles perquè el poden veure i el po-

den escoltar. La profecia d'Isaïes citada és al capítol 6 del seu llibre i acaba amb una promesa: «D'aquesta soca naixerà un rebrot sant (Is 6, 13). Els deixebles són feliços perquè han vist acomplerta la profecia, han vist el rebrot sant, han vist i escoltat Jesús.

Els creients, deixebles d'avui, continuem escoltant la paraula que «no tornarà infecunda», seguim llegint les Escriures amb la clau que ens dona Jesús, amb la clau que és el Crist. Escoltarem oberts a rebre el do de la comprensió per esdevenir terra bona, fecundada per la paraula, terra que fructifica?

Olga Nicolau

LECTURES DE LA
MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Is 1,10-17 / SI 49 / Mt 10,34-11,1 □ **dimarts**: Is 7,1-9 / SI 47 / Mt 11,20-24 □ **dimecres**: Is 10,5-7. 13-16 / SI 93 / Mt 11,25-27 ■ **dijous**: Is 26,7-9.12. 16-19 / SI 101 / Mt 11,28-30 ■ **divendres**: Is 38,1-6. 21-22.7-8 / Is 38,10-16 / Mt 12,1-8 ■ **dissabte**: Mi 2,1-5 / SI 9 / Mt 12,14-21 ■ **diumenge** vinent, XVI durant l'any (lit. hores: 4a setm.): Sv 12,13.16-19 / SI 85 / Rm 8,26-27 / Mt 13,24-43.

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

El perquè de les paràboles

L'ensenyament de Jesús és singular tant pel que fa a les actituds vitals com a la mateixa manera d'enfocar la pregària. Va contra corrent. I això és el que sorprengué més els seus contemporanis, juntament amb la senzillesa i alhora convicció amb què l'expressava.

Si s'hagués limitat a repetir coses ja sabudes o hagués pretès simplement dir allò que és agradable, però al marge del que li dictava el Pare del cel, no hauria complert la seva missió. Potser tampoc no hauria destacat gaire entre altres rabins, ell que pròpiament no era rabí professional. Però els evangelis no deixen de constatar l'aspecte sorprenent i nou de la seva doctrina: «Què és tot això? Una doctrina nova ensenyada amb autoritat! Fins i tot dóna ordres als esperits malignes i l'obeeixen!» (Mc 1,27).

Una característica del seu ensenyament —potser allò que el feia més intel·ligible a un gran nombre de perso-

nes— consistia a donar una idea sobre el misteri del Regne a base d'elements manllevats de la vida quotidiana que feien reflexionar. No és nou en la Sagrada Escripura el recurs a la comparació —que n'és de venerable la tradició sapiencial d'Israel!—, ni tampoc parlar en enigmes per tal de fer rumiar. Però a Jesús li agradava parlar en paràboles, ja que a partir d'una insinuació estimulava la reflexió dels oients, i això li donava peu a ulteriors explicacions a fi de fer-se entendre correctament.

Davant nostre, avui (a l'evangeli) desfila la figura popular del sembrador que escampa la llavor sobre terrers varis. També el context és popular: «Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles».

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

Irradia tu riqueza interior

Nino Salvaneschi, periodista y literato católico, persona ciega, contaba que durante un viaje a India pudo hablar largamente con el Premio Nobel de Literatura Rabindranath Tagore, su poeta preferido. Cuenta que le preguntó:

«—¿Qué dice la milenaria sabiduría de la India sobre la ceguera?» Tagore, apretando mi mano de hombre invidente entre las suyas, cerró los ojos y me citó lentamente las antiguas palabras del Veda, que nos invitan a elevarnos. Después, continuando con su voz agradable y serena, me dijo:

—«Serás poeta y cantor de historias... si tú —que no ves la luz del sol— sabes contemplar la vida y las cosas... como no las contemplan los demás...»

—¡Tú canta lo que eres... canta aquello que posees, aquella luz y riqueza que hay en tu interior!... ¡Bienaventurado quien sabe encerrar en un verso... en unas frases... palabras suficientes... para irradiar calor y vida!»

—Se dice que lo mejor de cada uno de nosotros está en nuestro interior...

—Paul Claudel escribía: «Ser una persona que va encendiendo con su cirio... las velas de toda la procesión»... Ofrecer luz, calor, vida.

—«Seréis mis testigos» (Hch 1,8). Es lo que nos pide, nos manda Jesús.

Sólo hace falta que hagamos salir de nuestro interior —de bautizados— hacia el exterior... lo que hemos recibido: la bondad, la fe, las buenas maneras, el amor, la generosidad, la esperanza, la alegría... e irradiarlos.

J. M. Alimbau

SANTORAL

13. ✠ Diumenge XV durant l'any. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. Dilluns. Sant Camil de LeL·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. Dimarts. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà); sant Antòc, metge mr.; sant Pompili-Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. Dimecres. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

17. Dijous. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg., germana de sant Ambròs; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Annetta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. Divendres. Sant Frederic, bisbe de Ratisbona i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus 7 fills, mrs.

19. Dissabte. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514); sant Pere de Cadireta, dominicà, de Moia.

ENTREVISTA

► **VÍCTOR CARDONA**

La controvèrsia i l'Església

Del 28 al 30 d'abril es va celebrar a la Pontificia Universitat de la Santa Creu de Roma el 6è Seminari Professional per a responsables de comunicació de l'Església. El títol d'aquesta edició era «La comunicació d'Església i la cultura de la controvèrsia». Entre els més de 250 participants —de 48 nacionalitats diferents— hi havia el delegat de Mitjans de Comunicació del Bisbat de Tortosa i professor de teologia moral del Seminari Diocesà de Tortosa, Mn. Víctor Cardona, que en fa una valoració positiva «per l'alt nivell de les conferències i pels models concrets d'acció».

Segons algun dels ponents, la controvèrsia pot ser positiva, a l'Església.

Aquesta va ser una de les afirmacions. Quan la controvèrsia ens ajuda a créixer ens fa oblidar una mica els nostres sistemes repetitius i ens ajuda a escoltar els altres, acollir-los i acceptar noves formes de vida i de comunicació; tot per presentar millor l'Evangelí a la nostra societat.

Què considera aplicable al Bisbat de Tortosa?

Encara estic situant-me en la meua nova tasca a la Delegació de Mitjans! Sí que vaig prendre nota de moltes coses concretes que s'hi van plantejar, entre altres els savis consells que ens va donar el portaveu de la Santa Seu, el P. Federico Lombardi. Però encara som en una etapa d'estudi i reflexió per conèixer bé la dinàmica d'aquesta delegació i el que necessita d'ella la diòcesi.

Per perfeccionar el missatge, quina proposta es pot fer a les diòcesis?

Només m'atreveixo a compartir alguna de les que s'hi van dir i crec que m'ajudaran: saber què és vol dir i dir-ho d'una manera concreta i clara per no crear confusió. Tractar tots els mitjans igual, sense fer cap distinció. Valorar i apreciar la tasca d'aquests mitjans, perquè avui són ells els millors canals de transmissió de missatges.

Òscar Bardaji i Martín

PENSAR EN LOS HIJOS

Un decálogo pensando en los hijos

En la crucial etapa de la postseparación, será bueno que se preste atención a este decálogo:

1. No cambiar radicalmente la forma habitual de vida de los hijos (vivienda, escuela, etc.).
2. Hablar sin apasionamiento partidista del progenitor que se ha ido de casa (comentarios neutros).
3. Comprender los trastornos emocionales temporales del niño hasta que se adapte a la nueva situación (sin olvidar que debe pasar por un proceso de duelo del progenitor que se ha ido).
4. Pactar las visitas sin horario rígido, a ser posible escuchando las propuestas de los hijos y sin entorpecer los encuentros con el otro padre.
5. Evitar acaparar la atención y el cariño exclusivo del niño cuando está con uno de los padres.
6. Ser cautos delante de los hijos con las muestras de afecto que se prodigan a nuevas amistades.
7. Si se establece una nueva relación de pareja, no forzar al niño a que repudie al otro progenitor.
8. Ayudar a que se establezca una red de apoyo alrededor de los hijos (familiares, amigos, maestros, asociaciones culturales, deportivas, religiosas, etc.).
9. Facilitar al niño el encuentro de nuevas identificaciones o figuras parentales sustitutivas.
10. Que el niño tenga siempre la seguridad de que sus padres, por encima de todas sus desavenencias, siguen queriéndolo. (¡Es una regla de oro!)

Dr. Paulino Castells
(Separarse bien. Pensando en los demás y en uno mismo. Ed. Espasa-Calpe, 2004)

AGENDA

Festa de la Mare de Déu del Carme

Parròquia de la Mare de Déu del Carme.—Dimarts 15 de juliol, a les 9 del vespre després de la Missa de la Novena, solemne processó de la Mare de Déu del Carme. Dimecres 16, festa de la patrona, Eucaristia a les 9.30 del matí, a les 12.30 del migdia «Missa de les Carmes» i a les 8 de la tarda solemne concelebració eucarística. A totes les misses benedicció i imposició de l'Escapulari.

Santuari-parròquia de Santa Teresina dels pares Carmelites.—A les 7.45 del matí, Laudes i Eucaristia; 12.30 Eucaristia i 7.30 tarda, concelebració Eucarística solemnitzada per la coral «Flor del Carme». En totes les celebracions es beneirà i s'imposarà l'Escapulari del Carme.

Monestir de les carmelites descalces.—Diumenge 13 de juliol, a les 10.15 del matí, Santa Missa en honor de la Mare de Déu del Carme, patrona de la comunitat de religioses i de la Partida de la Caparrella, amb benedicció i imposició de l'escapulari. Tot seguit processó amb la imatge de la patrona per l'explanada del monestir amb benedicció dels camps i ofrena de flors a la Mare de Déu del Carme. Dimecres 16, 8.30 del matí, reses de l'Ofici Diví i Eucaristia de la festa de la Mare de Déu del Carme, patrona del Carmel, presidida per Mn. Joaquim Lax.

Alcoletge.—A les 7 de la tarda, Eucaristia en honor de la Mare de Déu del Carme i tot seguit processó amb la imatge de la patrona pel carrers principals del poble i cloenda amb l'ofrena floral a càrrec dels infants del poble.

Les Borges Blanques.—A la parròquia de les Borges, on es venera la imatge de la Mare de Déu del Carme procedent de l'antic convent del Carme, se celebrarà solemnement la seva festa. A les 7.15 de la tarda, Sant Rosari i cloenda de la Novena. A les 8, Missa solemne amb benedicció i imposició de l'escapulari. L'església romandrà oberta durant tota la jornada.

Llardecans.—A les 7 de la tarda, Missa en honor de la Mare de Déu del Carme i tot seguit, a l'altar del Carme, benedicció i imposició de l'Escapulari.

La Granadella.—A les 7 de la tarda, Missa en honor de la Mare de Déu del Carme, amb benedicció i imposició de l'escapulari als infants de Primera Comunió.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Presentació del volum I «Tems de forja» de l'obra «Arrels cristianes de Lleida»

El paranimf de l'Acadèmia Mariana va acollir el 19 de juny, la presentació del volum I i segon dels presentats, (el volum III va ser-ho el 2 d'octubre de 2007), de l'obra «Arrels Cristianes, Presència i Significació del Cristianisme en la Història i la Societat de Lleida».

A l'acte participaren el vicari general Mn. Joan R. Ezquerria, el coordinador d'aquest, l'arqueòleg Joan R. González, el professor de la UdL i un del director de l'obra Ximo Company, el vicerector de la UdL Jaume Barrull, el subdirector de l'I'REI, Salvador Escudé i Francesc Soldevila, cap de publicacions de l'editorial Pagès Editors. Tots ells manifestaren la seva satisfacció per la presentació d'aquest volum, fet que avala la continuïtat de l'obra. Molt especialment ho féu Ximo Company, com a director de l'obra conjuntament amb el matrimoni d'historiadors lleidatans Romà Sol i Carme Torres. Les seves primeres paraules foren per tal d'excusar la presència d'aquests darrers, alhora que recordà que ells eren els «veritables pares d'aquesta història». Llegí tot seguit, en nom també dels dos historiadors, un text que ells mateixos havien preparat i que reproduïm al final d'aquesta informació.

En nom del Sr. Bisbe, va cloure l'acte el vicari general Mn. Joan R. Ezquerria manifestant la seva satisfacció i la de tot el bisbat de Lleida al comprovar que aquell bell projecte que el 2002 (llavors era només un somni) Mn. Francesc Martí, Romà Sol i Carme Torres van plantejar al bisbe Ciuraneta, va convertint-se, de mica en mica, i amb l'esforç i la col·laboració de molta gent, en una feliç realitat: «...Hem sabut unir i compartir energies, i tant des del Bisbat i la Universitat, com des de l'I'REI, com mitjançant la professionalitat de Pagès Editors, tothom ha aportat el seu gra de sorra perquè els cristians i els ciutadans de Lleida tinguin un instrument de consulta útil, per recuperar i conèixer la bondat de la llavor cristiana escampada arreu de les nostres terres. És un regal molt bonic per a tots el nostres germans, per a tots el nostres conciutadans!: us estem oferint la Història de Lleida i les seves terres en clau cristiana. Aquest volum I, transparenta molt bé la beneficiosa i amorosa presència de Déu en els límits del nostre bisbat, ja des del segle v, traduïda en fets concrets de la nostra història: Manifestacions socials, assistencials o hospitalàries, arquitectòniques, artístiques, literàries i culturals, però tam-

bé, no ho oblidem, amb molt bones dosis d'espiritualitat i santedat de vida: Aquestes són les vertaderes arrels».

579 pàgines i 33 autors

El volum presentat porta com a títol «Tems de Forja». En les seves 579 pàgines, un total de 33 autors s'ocupen dels inicis del cristianisme a Lleida i de l'alta Edat Mitjana (segles v-xii). Amb paraules del coordinador d'aquest volum, l'arqueòleg Joan-Ramon González, «...es tracta de la part més dilatada de la història del cristianisme i del seu començament a Lleida». Nombroses fotografies i il·lustracions fan força atractiva l'edició que s'obre amb la salutació de l'administrador apostòlic Xavier Salinas, en la qual afirma que un dels fets més grats amb que s'ha trobat al venir a Lleida ha estat aquest projecte editorial: «...Es tracta d'una iniciativa molt encertada, amb ella rememorem el paper i la incidència en la conformació de la fe de moltes generacions de lleidatans». També el bisbe emèrit Francesc Xavier Ciuraneta, signa unes paraules d'agraïment a tots els qui han participat en l'elaboració del volum: «...no oblidem —diu Mons. Ciuraneta— que han estat els autors, amb el seu saber i el seu esforç, els que han fet possible un millor coneixement dels inicis cristians de la primera església de Lleida».

Nomenaments

El bisbe administrador apostòlic de Lleida Mons. Xavier Salinas i Viñals, ha signat els següents nomenaments:

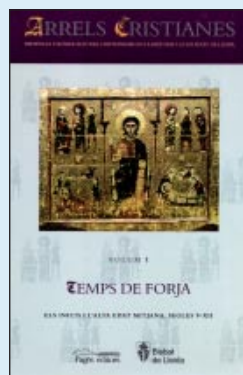
- Rector de Santa Maria de Butsènit, Mn. Daniel Turmo Gargallo.
- Vicari de la parròquia de Sant Antoni M. Claret dels pares claretians, P. Lluís Vila Codinachs, en substitució del P. Josep M. Viñas Bosch.
- Rector de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Gimènells, Mn. Àngel M. Moril Zufierri.
- President del moviment de gent gran Vida Creixent, Sr. Martí Sanganís Mir.

Jesús de Natzaret. Ell és a les arrels de les nostres arrels

En la presentació del volum I i segon dels ja publicats de l'obra «Arrels Cristianes», volem tenir un record emotiu envers la figura del bisbe emèrit Francesc X. Ciuraneta, entusiasta impulsor d'aquest projecte des del 2003. Agraïm també el generós suport que tothora hem rebut del bisbe administrador apostòlic Xavier Salinas, el suport de la UdL, l'I'REI i de Pagès Editors. Però sobretot el dels autors i autores que han escrit aquesta història, un centenar d'historiadors i investigadors en general. Ells, amb el seu saber, han fet possible l'obra que estem acabant d'entrellistar.

Un esment especial el fem extensible als membres del Consell Assessor que ens han ajudat a donar contingut i estructura als 4 volums: Jaume Barrull, Prim Bertran, Joan Busqueta, Francesc Fitè, Joan Ramon González, Manuel Lladonosa, Montserrat Macià i Ramon Prat.

Mereixen també tot el nostre reconeixement les personetes que des del silenci i l'ombra de la Secretaria de Redacció ajuden a fer realitat aquest gran projecte: Isidre Puig (coordinador general), Sílvia Folguera, Marina Bellmunt, Antonieta Merola, Magdalena Esteve i Marc Saborit. La història va endavant, havent revisat la segona prova d'impremta del volum II dedicat als segles xiv i xv, coordinat per Prim Bertran i Francesc Fitè, i que des de fa mesos treballem en la revisió de textos i il·lustracions del volum IV (segles xix i xxi), coordinat per Manuel Lladonosa. Per tant, en aquest mateix

any, si tot va bé, tindrem la *fumata* definitiva dels 4 volums.

L'adquisició, per ara, només pot fer-se per subscripció ja que l'obra s'ha concebut com un tot i cal adquirir-la així. Podeu informar-vos en el bisbat i també els mossens de les vostres parròquies us poden donar informació. Estem parlant d'una gran obra, incalculable en diners, energies, generositat i capital intel·lectual, humà i cristià esmerçats. Una obra de la que se'n parlarà anys i anys a venir. És el resultat de molt saber i de molta generositat per part de molts. Per cada pàgina d'aquests volums corre i brolla la fecundíssima saba del cristianisme, de molts cristians anònims de les nostres terres des de fa 1.500 anys. Encara més: aquí hi ha la saba, i la sang, fecundíssima, inacabable i sempre renovada i renovadora de mateix Jesús de Natzaret. Ell és a les arrels de les nostres arrels.

Romà Sol, Carme Torres, Ximo Company